

ΔΙΟΓΕΝΕΙΟΣ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ.

Χωρικός τις Ὀλλανδὸς εἶδεν ἡμέραν τι-
νὰ τὸν Ναπολέοντα, ὅταν αὐτος εὐρίσκετο
εἰς τὴν Ὀλλανδίαν, καὶ μήτε ἡγέρθη τῆς
θέσεώς του, μήτε ἀφῆρεσε τὸ σκιάδιον ἐκ
τῆς κεφαλῆς του. Δύο ἀξιωματικοὶ λέγου-
σιν αὐτῷ, ὁ αὐτοκράτωρ Ναπολέον διέρ-
χεται, διατί δὲν ἐγείρῃσαι;— Καὶ τί μὲ
μέλλει ἀπεκρίθῃ ἀταράχως ὁ χωρικός. Ὁ
Ναπολέων μετ' ὀλίγον πλησιάσας αὐτὸν,
λέγει, —Καλημέρα, τί κάμνεις; τότε ὁ χωρι-
κὸς κλίνας ὀλίγον τὴν κεφαλὴν, ἀπεκρίθη:—
Καλὴ σου μέρα. —Εἶμαι ὁ αὐτοκράτωρ.
—Σὺ; —Ναί, ἐγώ. —ἔχω μεγάλην εὐ-
χαρίστησιν. —Ἐπιθυμῶ νὰ σὲ καταστήσω
εὐτυχῇ. —Δὲν ἔχω ἀνάγκην ἀπὸ τίποτε.
—ἔχεις θυγατέρας; —ἔχω. —Πόσας;
—Δύο. —Ὅα τὰς προικίσω. —Σὲ εὐχαρι-
στῶ, τὰς προικίζω μόνος μου. Ὁ Ναπο-
λέων ἐκπλαγείς εἰς ταύτην τὴν ἀπάντησιν,
ἀνεχώρησεν.

ΑΙΝΙΓΜΑ.

Μεταξὺ θεῶν ὑπάρχω, ἔχω δυνάμιν μεγίστην,
Μὲ κατεύρουσι μεγάλοι καὶ μικροὶ ἀδιακρίτως.
Εἰς τοὺς ἀπαλούς μου κόλπους τὰ δεινὰ, οἱ κάματοί των
ἀνακουφίσιν εὐρίσκουσιν καὶ τῶν θλίψεων τὴν λύθην.
Εἰς αὐτοὺς παρηγορία, βάλασκον τῶν ἀλγυδόνων
Εἶμαι ὅταν ἐπιψάσω τὸ ἀπυροδιδόμενον σῶμα.
Πάντοτε ὑπάρχω φίλος τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν ζώων
Καὶ οὐδὲν, ἂν ᾗς ὁ κόσμος ἐκ τοῦ Χάους ἐγεννήθη
Παρεποίησα ποτὲ μου, ἀλλ' αἰετοτε ὑπῆρχον
Καὶ θὰ εἶμαι μέχρι τέλους. —ἔχω καὶ ἄλλην, εἰάν θέλῃς,
Ἰδιότητα ἀλλοίαν. Ἀπὸ συμφωνον ἀρχίζω
Κ' εἰάν τοῦτο ἀφαιρέσῃς, σχηματίζομαι ἀμέσως
Εἰς τὸν ἑλικῶνα Μούσα ἀντιπροσωπεύουσά με
Ἐπαξίως εἰς τὸν θρόνον. Ἀγγελος παρηγορίας
Εἰς τοὺς εὐαισθητοὺς τίμαι, καὶ εἰς τούτων τὰς καρδίας
Πίσχωρῶ μετ' εὐθυμίας, εἰάν εὐθυμος ὑπάρχω.
Ἄν δὲ πάλιν εἶμαι πλήρης θλιβεράς μελαγχολίας,
Μεταδίδω τὸτ' ἀμέσως τὴν ἀσθένειάν μου ταύτην.
Οἱ ἐρωτωμένοι: ὅλοι μ. ἀγαποῦν ὡς ὀφθαλμοὶ των

Κόρην. Δι' ἐμοῦ τὰ πάντα ἐκ τῶν φίλων των λαμβάνουν,
Κ' ἐνὶ λόγῳ καταθέλω ἀκοᾶς τε καὶ καρδίας
Καὶ τὸν ἀγρίον μορφόον ἡμερον ὡς τὸ ἀρίον.
Ἦδη ὅτε τὰ καλὰ μου ἐν πρὸς ἐν σοὶ εἶπον ἔλα,
Δύνασαι, ἂν θέλῃς, φίλε, ν' ἀποδείξῃς ποῖος εἶμαι.

E. A. P.

ΕΤΕΡΟΝ.

Βοδόχρους, σρογγυλὸς κ' ἡδὺς τὴν γεῦσιν καρπὸς εἶμαι,
Καὶ ἐπὶ τῆς τραπέζης σου ἐπιθυμεῖς νὰ κεῖμαι.
Ἐάν τὴν πρώτῃν συλλαβὴν θελήσῃς ν' ἀποβάλῃς,
Καὶ τὸ τοῦ τέλους ἰσθὰ μου εἰς ἥτα μεταβάλῃς,
Τότε θὰ μείνῃς βέβαια μετ' ἄκρας ἀπορίας,
διότι θέλεις μοναχῶν ἰδεῖ ἐνδυμασίας.

Γ. Ζ.

ΕΤΕΡΟΝ.

Ἐνας μὲ κατασκευάζει:

Κ' ἕνας ἄλλος μ' ἀγοράζει:

Ἐνας τρίτος μόνον, φίλοι, ἐμοῦ κάμνει ἀπαξ χρῆσιν.
Θνητὸς εἶσαι, ἔχεις πνεῦμα, θὰ εὐρὴς φρονῶ τὴν λύσιν.

Ἡ λύσις τοῦ ἐν τῷ Γ'. φυλ. αἰνίγματος.

Ἐκατάλαβες βεβαίως ὅτι εἶμαι ὁ χ ο ρ ό ς.
Κι' ἂν τὸ χ μου ἀφαιρέσῃς γάλακτος εἶμι ὁ ρ ό ς.

Τὰ ἐν τῷ Β' ὃ Γ' καὶ Δ' φυλλαδίῳ
κυριώτερα παροράματα.

—Β'. φυλ. Σελ. 39, στίχ. 2, στίχ. 32, ἀνάν:
μεθ' ὁμῶν.—Σελ. 41, 1, 27, Μαρίστη—42, 1, 6,
ὁ διανέμων—43, 2, 10, Βραχμάς—44, 2, 10, κόρα-
κος—58, 2, 7, φημισμένους—63, 2, 3, σημαίων.

—Γ'. φυλ. Σελ. 77, 2, 29, κατέχουσι—85, 1, 30,
ἐν τῇ μέθῃ του κόσμον—86, 1, 3, ἀνεξέρητον—86,
1, 41, τὸ ἀπέντημά σου—86, 2, 3, εὐρεθῶσι—87, 2,
6, κυκλώση—88, 1, 10, ἀντί: ὁ γλυκὺς, ἀνάγνωθι,
γλυκὺς—88, 1, 19, ἐπὶ δὲ τούτῳ—88, 1, 41, Καὶ
ἡδὴ ἐνθ' ἐν τούτοις τοῖς διαλογισμοῖς ἦν—88, 2, 26
εγγύτερος—88, 2, 43, ἀντί: καὶ ἤρξαντο, ἀνάγν. ἤρ-
ξαντο—91, 1, 11, ἐνεχείρισαν αὐτῷ.

—Δ'. φυλ. Σελ. —106, 1, 47, ἀπαυδῆσας.—106,
1, 27, ἤρπαιστον. 142, 1, 26, Κοκκ